

- інформування трудового колективу про розроблену кадрову політику;
- встановлення каналів зворотного зв'язку.

Зрештою, формування кадрової політики є невід'ємною частиною успішного управління організацією в сучасному бізнесі. Вона спрямована на залучення, утримання та розвиток кваліфікованих кадрів, що є ключовим фактором для досягнення стратегічних цілей компанії.

Література

1. Розробка кадрової політики <https://ctb.ku.edu/en/table-of-contents/structure/hiring-and-training/personnel-policies/main>
2. Вартанова О. В., Ровнягін О. В. Поведінкові аспекти прийняття рішень в менеджменті бізнес структур. 2022. URL: <https://er.knutd.edu.ua/handle/123456789/22733>.
3. Бузько І.Р., Вартанова О.В., Надьон Г.О. та ін. Стратегічне управління персоналом підприємства в умовах сучасного розвитку ринку праці: монографія. Луганськ. Вид-во СНУ ім. В. Даля. 2009. 304 с.
4. Борщ, В. І., & Белякова, В. В. (2018). Формування і реалізація кадрової політики на підприємствах України. Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління, 16(3(37)), 175–187. [https://doi.org/10.18524/2413-9998.2017.3\(37\).123714](https://doi.org/10.18524/2413-9998.2017.3(37).123714)
5. Лук'янченко Н. Д. Формування позиційної кадрової політики підприємства / Н. Д. Лук'янченко, О. А. Дороніна // Науковий вісник Полтавського університету споживчої кооперації України. – 2010. – № 4 (43). – С. 121-126.

УДК 330.675

Прис М. О., здобувач освіти,
Вартанова О. В., науковий керівник, д.е.н., проф,
Київський національний університет
технологій та дизайну

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ПОБУДОВИ СИСТЕМ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУ

Сучасні підходи до створення систем електронного урядування є доцільними, оскільки вони використовують передові технології та методи для покращення якості послуг, економії часу та ресурсів, підвищення прозорості та відкритості держави, вирішення сучасних викликів, забезпечення кібербезпеки та зміцнення національної конкурентоспроможності:

Цифрові платформи та портали: Розвиток інформаційних технологій призвів до створення цифрових платформ і порталів, які об'єднують різні електронні сервіси та послуги для громадян і бізнесу.

Використання штучного інтелекту (ШІ) та аналітики даних: ШІ можна використовувати для автоматизації процесів адміністративного управління, розпізнавання закономірностей, автоматичної обробки запитів громадян та вирішення проблем.

Мобільні додатки: Розробка мобільних додатків дозволяє громадянам отримувати доступ до інформації про різні адміністративні послуги, сповіщення та урядові ініціативи в будь-який час і в будь-якому місці.

Технологія блокчейн: блокчейн можна використовувати для забезпечення безпеки та надійності електронних транзакцій, а також для створення систем електронного голосування, які мають високий рівень захисту від шахрайства та фальсифікації.

Відкриті дані: надаючи доступ до відкритих даних про діяльність таресурси уряду, громадяни, дослідники та бізнес можуть використовувати їх для аналізу та розробки нових продуктів і послуг.

Електронний документообіг та електронні підписи: використання електронних документів та підписів спрощує внутрішні адміністративні процеси та комунікацію між державними установами та громадянами.

Кібербезпека та захист персональних даних: розвиток систем електронного урядування має супроводжуватися впровадженням ефективних заходів з кібербезпеки та захисту персональних даних. Впровадження електронного уряду передбачає реалізацію узгодженого, інтегрованого та персоналізованого підходу до надання державних послуг та інформації громадянам. Це вимагає структурної реорганізації функцій державних органів та їх взаємодії з громадянами, організаціями та персоналом.

Система електронного урядування має відповідати національним інтересам України та враховувати її специфіку. З одного боку, вони мають бути адаптовані до конкретних соціально-економічних, соціокультурних та національно-політичних умов. З іншого боку, нові інформаційні технології докорінно змінюють систему соціального управління, замінюючи жорсткі ієрархічні структури більш гнучкими горизонтальними мережевими структурами, здатними адаптуватися до змін у зовнішньому середовищі.

Таким чином, питання підвищення ефективності державних структур, реорганізації та реструктуризації управлінських процесів переходить у стадію практичної реалізації за рахунок використання інформаційних технологій. Це включає в себе прийняття методів визначення архітектури електронного уряду на різних рівнях управління; стандартизацію урядових даних, документів та електронних повідомлень; прийняття відповідних моделей для урядових послуг та процесів; прийняття відповідних методів ідентифікації; інтеграцію для реалізації послуг та процесів електронного уряду на основі стандартів, платформ та ін.

Розвиток систем електронного урядування в сучасному світі базується на передових технологіях та інноваційних підходах, спрямованих на

підвищення доступності та якості послуг для громадян, підвищення ефективності управління, забезпечення відкритості та прозорості влади. Використання цифрових платформ, штучного інтелекту, мобільних додатків, технології блокчейн, відкритих даних та інших інструментів дозволяє створювати інноваційні електронні сервіси та забезпечувати простий і ефективний доступ до державних послуг. Забезпечення високого рівня кібербезпеки та захисту персональних даних є надзвичайно важливим, а шлях до успішного впровадження систем ІО передбачає активне залучення громадян та зацікавлених сторін до їх розробки та впровадження, щоб забезпечити задоволення їхніх потреб та очікувань.

Література

1. [Сучасні підходи до електронного урядування](#)
2. [Освіта UA](#)
3. [КПІ ім. Ігоря Сікорського](#)
4. [Вікіпедія](#)
5. [CORE](#)

УДК 657.012.12

Райковська І.Т., к.е.н., доц,
Король О.Ю., викладач I кваліфікаційної категорії
Київський кооперативний інститут бізнесу і права

МОДЕЛЬ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПРОГНОЗУВАННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ

При здійсненні планування розвитку діяльності суб'єкта господарювання в довгостроковій перспективі основою є стратегічне управління, яке на сучасному етапі розвитку стало основою і одночасно інструментом ефективного довгострокового розвитку підприємства будь-якої галузі, для вирішення перспективних економічних завдань і досягнення соціально-економічної результативності. Особливу роль у посиленні значимості стратегічного управління відіграють постійні зміни внутрішнього та зовнішнього середовища, зміни поведінки конкурентів. У науковій і методичній літературі представлена велика кількість варіантів визначень стратегічного управління, які акцентують увагу на тих або інших аспектах цього складного управлінського процесу. Взагалі термін "стратегічне управління" сформувався в кінці 60-х років ХХ ст. з метою показати відмінність управлінської діяльності на вищому рівні з постановки та реалізації довгострокових цілей від управління поточною виробничою діяльністю підприємства. Вважаємо, що стратегічне управління слід трактувати з трьох підходів: процесний, що передбачає тлумачення стратегічного управління як процесу управління з метою здійснення місії підприємства за допомогою взаємодії його із зовнішнім середовищем; цільовий – орієнтація на